
De zandhagedis en vergrassing in het Noord-Hollands Duinreservaat

Simon Aardenburg, boswachter PWN

Begin mei 2002 sprak ik Rob van Westbroek en hij vertelde mij over zijn ervaringen op zijn zandhagedis-traject. Hij was zelf tot de conclusie gekomen dat het gebied waar hij inventariseert de laatste jaren sterk aan het vergrassen is en dat vooral de open zandplekken, waar de hagedissen hun eieren afzetten, aan het dicht groeien zijn. De oorzaak hiervan is vermoedelijk de achteruitgang van de konijnenstand en de invloed van de zure regen op de vegetatie. Dit is natuurlijk op meerdere plekken in ons duingebied het geval. Hij had het plan gevat om op kleine schaal voormalige open plekken weer open te maken en vroeg hoe de PWN hier tegenover stond.

experiment

Ik heb zijn voorstel met verschillende collega's besproken: Joop Castricum (boswachter), Jan van Mourik (regio manager regio midden) en Cees de Vries (hoofd onderzoek). Zij stonden niet afwijzend tegenover het

experiment.

Op vrijdag 31 mei sprak ik af met Rob en met slechts enkele gereedschappen als hark, schoffel, spie en snoeischaar gingen we aan het werk. In slechts twee uur tijd hadden we ongeveer tien verschillende plekken kaal gemaakt tot op het kale zand. Tevens hadden we de wortels uit deze ketels verwijderd zodat ze niet te gemakkelijk weer dicht zouden groeien. De plekken zijn ongeveer 1 a 1,5 m² groot. Ook hebben we op enkele plekken wat takken gesnoeid en één kleine eik, een zaailing van een jaar of vijf oud, omgezaagd.

verruiging

Het PWN is zich er van bewust dat het verruigen in dit terreingedeelte een onderdeel is van de successie. Als we echter door een paar eenvoudige beheersingrepen de populatie hagedissen gedeeltelijk in stand kunnen houden, moeten we hier positief tegenoverstaan. Daarbij moeten we natuurlijk wel in de gaten houden dat de beheersingrepen geen nadelige gevolgen hebben voor andere factoren in het duingebied.

evalueren

Rob van Westbroek zal de komende maanden bijhouden wat de ontwikkelingen zijn. Hij zal bekijken of de plekken worden gebruikt en aan het eind van het seizoen zal hij inventariseren of en hoeveel eieren er zijn gelegd op de opengemaakte zandplekken. Wij als NV PWN zien deze ingreep als een experiment en zijn erg benieuwd naar de resultaten. In het najaar van 2002 zullen we de proef samen met Rob evalueren.

Simon Aardenburg in actie. Foto: Rob van Westbroek